

Katarina Olofsson  
Avdelningen för produkter  
0550-851 44  
katarina.olofsson@elsakerhetsverket.se

2015-04-22

Dnr 14EV4782

## Elsäkerhetsverkets förslag till föreskrifter om stickproppar och uttag för allmänbruk

Elsäkerhetsverket får med stöd av bemyndigande i 11 § förordningen ([1993:1068](#)) om elektrisk materiel meddela närmare föreskrifter om säkerhetskraven för elektrisk materiel, hur kraven ska anses vara uppfyllda, samt hur överensstämmelse ska bedömas och verifieras. Vidare får myndigheten meddela föreskrifter om ersättning i samband med tillsyn m.m. enligt 12 § samma förordning. Genom Elsäkerhetsverkets föreskrifter ([2000:1](#)) om elektrisk materiel har myndigheten utfärdat sådana föreskrifter.

Denna konsekvensutredning har upprättats med anledning av Elsäkerhetsverkets förslag till nya föreskrifter om stickproppar och uttag som också upphäver 12 § Elsäkerhetsverkets föreskrifter ([2000:1](#)) om elektrisk materiel.

### 1 Om den föreslagna föreskriftsförändringen

Elsäkerhetsverket följer löpande upp gällande föreskrifter i enlighet med Elsäkerhetsverkets policy för regelgivning och upprättad regelgivningsplan.

Elsäkerhetsverkets idag gällande föreskrifter om elektrisk materiel innehåller detaljkrav som gäller stickproppar och uttag, se 12 § ELSÄK-FS [2000:1](#)<sup>1</sup>.

Eftersom de standarder som de idag gällande föreskrifterna till största delen hänvisar till ersatts av nyare revisioner och de föreskrivna standarderna därmed inte längre finns att få tag på, är det orimligt att dessa ska föreskrivas som tvingande. Det är trots det viktigt att det finns en standard så att tillverkare av alla sorts elektriska produkter kan säkerställa att de produkter de gör kan anslutas på ett säkert sätt till elnätet. Därför är det nödvändigt att det finns en gemensam standard för dimensioner och grundläggande säkerhetskrav. Det värsta tänkbara resultat som en utebliven reglering skulle kunna ge är en marknad där stickproppar och uttag bara nästan passar med varandra, då detta skulle kunna innebära en uppenbar och direkt livsfara. Elsäkerhetsverket har i föreslagen föreskrift försökt uppfylla 4 § förordning ([1994:2029](#)) om tekniska regler genom att i möjligaste mån hänvisa till

<sup>1</sup> Det pågår ett arbete med att revidera övriga delar i ELSÄK-FS 2000:1 med anledning av att nytt lågspänningsdirektiv (LVD). Detta kommer att remitteras i särskild ordning och påverkar inte innehållet i de föreslagna föreskrifterna om stickproppar och uttag.

svensk standard. Svensk standard i detta fall är sedan dels en implementering av en europeisk standard och dels en implementering av en internationell standard kompletterad med måttblad, något som saknas i den internationella standarden.

### 1.1 Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

Elsäkerhetsverkets nuvarande föreskrifter om elektrisk materiel (ELSÄK-FS 2000:1) innehåller regler med tre olika tillämpningsområden.

- Elektrisk materiel som omfattas av lågspänningsdirektivet (LVD<sup>2</sup>).
- ”Oharmoniserat” elektrisk materiel (omfattas ej av LVD).
- Stickproppar och uttag för allmänbruk (omfattas ej av LVD).

Den del som gäller stickproppar och uttag för allmänbruk är föråldrad och kräver åtgärder. Bland annat finns krav på att stickproppar och uttag för allmänbruk med en märkström över 16 A ska CE-märkas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv [2006/95/EG](#) av den 12 december 2006 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningstränser (LVD), något som enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [765/2008](#) är förbjudet då stickproppar och uttag för allmänbruk uttryckligen är undantagna från lågspänningsdirektivet (LVD). De refererade standarderna i nuvarande föreskrift är inte heller längre gällande varvid tabellen i 12 § ELSÄK-FS [2000:1](#) måste uppdateras.

Elsäkerhetsverket avser att dela upp nuvarande föreskrift i tre separata föreskrifter enligt ovanstående punktlista då det skulle underlätta för de som berörs av föreskrifterna att hitta rätt föreskrifter samt förstå vilka föreskrifter som är tillämpliga på olika produkter.

Idag regleras själva installationen av uttag i förordningen ([1993:1068](#)) om elektrisk materiel och ELSÄK-FS [2000:1](#). Elsäkerhetsverket anser dock att frågan om vilka uttag som får installeras i starkströmsanläggningar istället ska framgå av de föreskrifter som meddelas med stöd av starkströmsförordningen ([2009:22](#)). Därför föreslår Elsäkerhetsverket att en ny paragraf 4 kap. 3 a § införs i Elsäkerhetsverkets föreskrifter ([2008:1](#)) och allmänna råd om hur elektriska starkströmsanläggningar ska vara utförda.

---

<sup>2</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv [2006/95/EG](#) av den 12 december 2006 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningstränser.

## 1.2 Beskrivning av alternativa lösningar för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd

Alternativet är att endast upphäva 12 § ELSÄK-FS [2000:1](#) och enbart låta de generella säkerhetskraven, se 4-7 §§ förordningen ([1993:1068](#)) om elektrisk materiel samt produktsäkerhetslagen ([2004:451](#)) gälla stickproppar och uttag.

Detta skulle innebära att det blir först genom marknadskontrollen klarlagt vilka stickproppar och uttag som är säkra att tillhandahålla i Sverige. Detta skulle öka risken för att uttag och stickproppar som inte är säkra att använda i Sverige tillhandahålls i Sverige. Det skulle dessutom bli svåröverskådligt och oförutsägbart för alla som berörs av föreskrifterna.

Att inte göra några förändringar alls är inte ett alternativ eftersom föreskrifterna strider mot EU-rätten. Vidare har de föreskrivna standarderna upphört och finns inte längre tillgängliga.

## 1.3 Uppgifter om vilka som berörs av regleringen

De som berörs av förändringen är de tillverkare, importörer, distributörer m.m. som efter ikraftträdande avser att tillhandahålla stickproppar och uttag som inte redan finns på marknaden.<sup>3</sup>

## 1.4 Bemyndiganden som Elsäkerhetsverkets beslutanderätt grundar sig på

Elsäkerhetsverkets beslutanderätt avseende de föreslagna föreskrifterna grundar sig på 11 § och 12 § förordningen ([1993:1068](#)) om elektrisk materiel samt 3 § förordningen ([2011:811](#)) om ackreditering och teknisk kontroll.

## 1.5 Uppgifter om vilka kostnadmässiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

Konsekvensen av den förändring som görs i de nya föreskrifterna är att från och med ikraftträdandet måste de aktörer som tillhandahåller stickproppar och uttag för allmänbruk som inte tidigare tillhandahållits uppfylla de nya kraven. De stickproppar och uttag som finns på marknaden idag och som uppfyller kraven, får fortsätta att säljas. Det innebär att de föreslagna föreskrifterna endast påverkar nytillverkade produkter eller import av produkter som inte redan finns på marknaden.

---

<sup>3</sup> De stickproppar och uttag som redan finns på marknaden idag får fortsätta säljas, under förutsättning att produkterna uppfyller de krav som gällde för föreskrifternas ikraftträdande.

Den stora förändringen för de som berörs är att listan över vilka standarder som stickproppar ska vara utförda enligt uppdateras till de standarder som faktiskt gäller idag.

I övrigt innehåller de nya föreskrifterna ändringar som förtydligar vad som redan gäller enligt lag och förordning, samt att reglerna anpassas så att de överensstämmer med EU-rätten. Förhoppningen är att de nya föreskrifterna ska göra lagstiftningen mer begriplig och mer lättnavigerad och att detta förhoppningsvis kan leda till en något förminskad administrativ tidsåtgång för de näringsidkare som berörs.

Kostnaden för en certifiering enligt de nya standarderna kommer inte skilja nämnvärt i pris från vad en certifiering mot de gamla revisionerna kostar. Detta är i sådana fall direkt beroende på skillnader i själva standarden. Då de föreskrivna standarderna till stor del upphört att gälla sker certifiering i nuläget inte mot den föreskrivna revisionen utan mot den som finns tillgänglig. Därmed blir eventuella kostnadsskillnader i realiteten en följd av att det kommer en ny revision av standarden snarare än en följd av ändringar i Elsäkerhetsverkets föreskrifter. En uppdatering av standardreferenserna i föreskriften hjälper dock till att göra det tydligare att verifiera att man uppfyller kraven enligt föreskrift.

Det har under arbetet med skrivandet framkommit att vissa tillverkare och importörer i tredje land använt sig av stickproppar som enbart varit certifierade mot annat lands standard vid tillverkning av produkter enbart för den svenska marknaden. Dessa produkter omfattas inte av ömsesidighetsprincipen om de inte också är satta på marknaden eller tillverkade i ett annat EES-land. Man har antagit att detta varit okej då stickproppen varit certifierad, om än inte mot svensk standard. Elsäkerhetsverket anser att den gällande föreskriften föreskriver certifiering mot de standarder vars måttblad finns listade men kan samtidigt inte se att det funnits några stora problem med de stickproppar som förekommit på marknaden som verkligen varit certifierade. Därför har vi valt att ”utöka” ömsesidighetsprincipen till att även gälla sådana stickproppar som är tillverkade enligt andra EES-länders lagstiftning förutsatt att de uppfyller säkerhetskraven och måttbladen i svensk standard samt är certifierade mot den föreskrivna standarden enligt den lagstiftning den följer. Förhoppningen med detta är att det ska bli möjligt att lagligen använda sig av till exempel sladdställ med stickpropp certifierad mot den tyska DIN-standard, bara man kontrollerar att den även uppfyller säkerhetskraven och måttbladen i svensk standard. Då det förefaller som om vissa tillverkare och importörer redan använt sig av stickproppar certifierade mot annat EES-lands nationella standard, torde det utjämna konkurrensvillkoren mellan företagen att

metoden blir laglig. Vi ser också att skillnaderna mellan olika länders standarder för vissa stickproppar är så små att det snarare gagnar säkerheten att stickproppen är certifierad av ett välrenommerat provhus och att produktionen sker i sådana volymer att god produktionskontroll kan göras.

Föreskrifterna kommer inte längre att föreskriva CE-märkning i enlighet med LVD av några stickproppar och uttag för allmänbruk. Istället gäller att stickproppar och uttag ska vara certifierade. Stickproppar och uttag för allmänbruk kan dock komma att behöva CE-märkas i enlighet med andra direktiv.

När det gäller stickproppar och uttag som är lampanslutningsdon kommer de nya föreskrifterna inte att reglera detta. Det beror på att en viss harmonisering har uppnåtts genom att samma standard gäller i hela Europa och det därför saknas skäl att reglera denna typ av stickproppar och uttag nationellt.

## **1.6 Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen**

### **1.6.1 Överensstämmelse med förordningar, direktiv m.m.**

Stickproppar och uttag är så kallad elektrisk utrustning. Kraven för att få tillhandahålla elektrisk utrustning på den inre marknaden är harmoniserade genom det så kallade lågspänningsdirektivet<sup>4</sup> (LVD). Stickproppar och uttag för allmänbruk omfattas dock inte av kraven i direktiven eftersom ett särskilt undantag gjorts, se artikel 1 och bilaga 2 i LVD.

I de föreslagna föreskrifterna har ett uttryckligt undantag gjorts för att tydliggöra att föreskrifterna inte omfattar utrustning som omfattas av LVD, se 1 kap. 1 § tredje stycket<sup>5</sup>.

### **1.6.2 Överensstämmelse med fördragen**

Uttag och stickproppar för allmänbruk är alltså så kallade icke harmoniserade produkter och marknadskontrollen av dessa ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 764/2008.

Nationella krav på icke harmoniserade produkter måste vara förenliga med EU-rätten. Vilket i princip innebär att den fria rörligheten inte får ändras om det inte

---

<sup>4</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv [2006/95/EG](#) av den 12 december 2006 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser.

<sup>5</sup> "Föreskrifterna gäller inte stickproppar och uttag som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/95/EG av den 12 december 2006 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser eller direktiv som trätt i dess ställe."

finns motiverade skäl till det och kraven är icke-diskriminerande, ändamålsenliga och proportionerliga.

I förevarande fall är motivet till att ha nationella krav på stickproppar och uttag att det krävs nationella regler för att uppnå betryggande säkerhet för personer och egendom. De skäl som motiverar reglerna är alltså:

- Skyddet för människors hälsa
- Konsumentskyddet

#### *Särskilt om behovet av nationella krav på uttag*

Anledningen till att stickproppar och uttag för allmänbruk är undantagna från Lågspänningsdirektivet och ser olika ut i olika länder inom Europeiska Unionen är att distributionssystemet för el ser olika ut i olika länder. Det finns därför ett behov av att kunna särskilja vilka produkter som lämpar sig för anslutning i vilka system. Detta har man löst genom att inte harmonisera stickproppar och uttag. Inom den europeiska standardiseringen strävar man efter att alla nationella avvikelser ska tas bort ur de harmoniserade produktstandarderna för att på så sätt tillse att alla produkter uppfyller säkerhetskraven oavsett mot vilket system de kopplas. Man har dock inte lyckats med denna totala harmonisering ännu varmed det fortfarande är viktigt att de systemspecifika stickpropparna och uttagen får vara kvar.

Uttag i Sverige bör återspegla det system i vilket de finns och i möjligaste mån inte tillåta inkoppling av produkter som är anpassade för andra system. Uttag i Sverige är anpassade till en systemlösning som kallas TN. Lösningen karaktäriseras av att neutralledare och skyddsledare dras hela vägen från den matande nätstationen fram till förbrukningspunkten. I de flesta fall utgörs neutralledare och skyddsledare samma fysiska ledare, men de kan också vara separerade.

Uttag och stickproppar i Sverige är också utformade på ett sådant sätt att det inte spelar någon roll hur man ansluter fasledaren/neutralledaren i stickproppen i uttaget, eftersom stickproppen går att vrida 180 grader. Den fasta installationen är också utförd på ett sådant sätt att full funktionalitet fås oavsett hur man sätter in stickproppen. Däremot är i båda fallen skyddsledaren hel genom hela installationen och till produkten och det är väsentligt för att den fasta installationens skyddssystem ska fungera på avsett sätt.

### *Särskilt om behovet av nationella krav på stickproppar*

Även en reglering av stickpropparna är viktig. Konsumenter ska kunna ansluta produkter de köper i de befintliga vägguttagen i sina hem, utan att jordförbindelsen tappas bort och kunna veta att produkten är tillverkad för de spänningar och jordningsförhållanden som gäller i de svenska distributionssystemen för lågspänning. Om produkten inte går att ansluta kan konsumenten i första hand reklamera produkten. Detta blir svårt att göra om det inte finns någon reglering av vilka stickproppar produkter ska ha då det därmed inte skulle vara något fel på produkten bara för att den inte går att ansluta. Risker är då att konsumenten väljer att ansluta produkten permanent via en adapter.

Tillfälligt och under uppsikt kan en elektrisk apparat anslutas till det fasta nätet via en adapter. Exempel på sådana situationer när detta kan vara nödvändigt är när man är ute och reser och vill ha med sig sin egen dator. Permanent är detta inte en säker lösning.

Strömgenomgång eller elchock är mycket farligt då även en mycket liten ström kan leda till hjärtstopp. Dåliga anslutningar gör så att motståndet för strömmen ökar och då bildas värme som lätt kan leda till brand. Elektriska produkter är därför byggda med hög säkerhet. Om ett fel inträffar i produkten, anläggningen eller med den inmatade spänningen, ska produkten alltid gå sönder på ett säkert sätt. Strömförande delar ska heller aldrig bli berörbara. Produkterna ska även vara konstruerade för att ge så låg påfrestning som möjligt på de uttag där de ska anslutas.

Används en adapter för att ansluta en produkt avsett för anslutning till ett sorts distributionssystem till ett annat sorts distributionssystem finns risken att den del av skyddet som härrör från jordningen kopplas bort.

Är produkten anpassad för matning där det är känt vilken ledare som är fas och vilken som är neutralledare kan personskyddet sitta i nära anslutning till inmatningen. Kopplas en sådan produkt istället in i ett uttag där det inte är känt vilken ledare som är vad, riskerar skyddet istället att hamna ”på fel sida”. Blir det då något fel på produkten så att skyddet löser ut, är produkten fortfarande spänningssatt.

De fasta vägguttagen är generellt inte heller konstruerade för den extra mekaniska påfrestningen som blir när en produkt ansluts via adapter.

Användandet av adapterar lägger ett utökat krav på att adaptern vid varje givet tillfälle är helt felfri och utan förslitningsskador. Det är alltså upp till användaren

att säkerställa detta varje gång adaptern används, men det finns en uppenbar risk att kännedomen om detta hos användaren är begränsad och att en dåligt underhållen adapter eller en adapter med säkerhetsmässiga brister som uppkommit vid upprepad användning, används. Detta kan leda till en uppenbar risk för strömgenomgång, elchock eller brand.

Om stickproppar och uttag från andra länder skulle få tillhandahållas i Sverige innebär det ökade risker för felanvändning som medför att betryggande säkerhet inte upprätthålls vid användning av elektriska produkter i svenska hushåll. Elsäkerhetsverket bedömer att det, mot bakgrund av den förhöjda risken för skada på person eller egendom det skulle innebära att inte meddela föreskrifter om stickproppar och uttag, motiverar den begränsning reglerna innebär för den fria rörligheten av produkter.

Eftersom de föreslagna reglerna är icke-diskriminerande, ändamålsenliga och proportionerliga är de också förenliga med fördragen.

I de föreslagna föreskrifterna har också intagits en klausul om ömsesidigt erkännande, se 2 kap. 8 §<sup>6</sup>.

### **1.7 Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser**

Ikraftträdande bör ske så snart som möjligt så att de svenska reglerna anpassas till EU-rätten samt hänvisar till gällande standarder. För att detta ska innebära så få negativa konsekvenser som möjligt för företagen har övergångsbestämmelser föreslagits. Vid remiss av föreskrifterna uppmanas företagen att särskilt se över ikraftträdande och övergångsbestämmelser.

Elsäkerhetsverket kommer att informera om ändringen på myndighetens webbplats samt genom särskilt utskick till berörda företag och organisationer.

### **1.8 Bedömning av om vilken miljöpåverkan regleringen förväntas ha**

Förslaget förväntas inte ha någon större påverkan på miljön.

---

<sup>6</sup> "Bestämmelserna i 2 och 5 §§ gäller inte för stickproppar och uttag som antingen är lagligen tillverkade eller lagligen saluförda i en annan medlemsstat inom EU eller i Turkiet, eller är lagligen tillverkade i ett EFTA-land, som har undertecknat EES-avtalet. Bestämmelserna i 2 och 5 § ska däremot gälla i de fall då Elsäkerhetsverket kan visa att produkten i fråga inte uppnår en säkerhetsnivå som är likvärdig med den som garanteras genom dessa föreskrifter."



## **2 Särskilda konsekvenser för företag**

### **2.1 Mer om vilka företag som berörs av de föreslagna föreskrifterna**

De som berörs av förändringen är de tillverkare, importörer, distributörer m.m. som efter ikraftträdande avser att tillhandahålla stickproppar och uttag som inte redan finns på marknaden. Dessa företag kan vara allt från stora koncerner till enmansföretag.

I Elsäkerhetsverkets rapport till EU-kommissionen för översyn och bedömning av marknadskontrollen rapporterar man att det i Sverige uppskattningsvis finns cirka 2 300 företag som tillverkar, 7 000 företag som importerar och grovt uppskattat över 13 000 andra näringsidkare som tillhandahåller elektriska produkter.

Tillverkning och import sker till största delen i branscher där man kan anta att specialkunskap finns. De som inom EU-rätten benämns som distributörer kan däremot finnas inom branscher där specialkunskap om el saknas. Särskilt kan nämnas de företag som köper elektriska produkter från annat EU-land för försäljning i Sverige.

### **2.2 Konsekvenser för företagen**

De företag som efter ikraftträdande avser att tillverka eller importera stickproppar och uttag för allmänbruk med en märkström upp till 16 A med en märkspänning på 230 V ska i dagsläget redan certifiera sina stickproppar och uttag. I realiteten sker det redan mot gällande standard eftersom de standarder som refereras till i gällande föreskrift inte finns tillgängliga. Eftersom standarden som föreskrifterna hänvisar till redan trätt ikraft påverkar Elsäkerhetsverkets förslag till föreskrifter endast de företag som tillverkar eller importerar stickproppar och uttag som inte följer standarden eller följer en äldre revision av standarden.

Det blir med andra ord ingen större skillnad för de som sätter dessa stickproppar och uttag på marknaden.

De företag som efter ikraftträdande avser att tillverka eller importera stickproppar och uttag för allmänbruk med en märkström över 16 A eller för en märkspänning annan än 230 V, som inte redan finns på marknaden kommer att vara tvungna att börja låta certifiera dessa stickproppar och uttag för allmänbruk. Tidigare föreskrift föreskrev felaktigt att dessa skulle vara CE-märkta.

Dessa företag är sådana företag som tillverkar stickproppar för spisar eller vägguttag för spisar enligt de i utgåva 3 av SS 428 08 34 nytillkomna måttbladen, i dagligt tal ofta kallade PERILEX. För dessa företag tillkommer kostnader för

såväl administration som för själva certifieringen. Elsäkerhetsverket har begärt ett estimat av vad en sådan certifiering skulle kunna kosta från ELT Intertek Semko. De uppskattade att en certifiering av en stickpropp eller ett uttag skulle kosta cirka 20 000 - 25 000 kronor för respektive produkttyp.

Den största skillnaden är för företag som i nuläget tillverkar stickproppar och uttag i denna kategori som inte finns omnämnda i Bilaga 1 till föreskriftsförslaget. Enligt tidigare föreskrift har man varit ålagd att CE-märka dessa. Den nya föreskriften lämnar dock inget utrymme för någon försäljning av dessa över huvud taget, med undantag för med hjälp av ömsesidighetsklausulen (och bestämmelsen i förslaget 2 kap. 3 §).

Ett exempel på en sådan stickpropp- och uttagsmodell som i nuläget är känd för myndigheten och som förekommer i landet är de i Norge förekommande 220 V 20 A stickproppar och uttag för spisar. För sådana stickproppar och uttag som är tillverkade i Norge gäller dock ömsesidighetsprincipen.

För de företag som redan tillverkar stickproppar och uttag för allmänbruk enligt någon av de standarder som omnämns i den gamla föreskriften blir skillnaden att de när de uppdaterar en produkt eller gör en ny produkt måste se till så att dessa görs enligt någon av de standarder som finns angivna i den nya föreskriften. Detta gäller dock inte en produkt som redan är satt på marknaden. Kostnaden för detta är tiden det tar att kontrollera så att man inte använder en utgången standard samt eventuellt kostnader för att införskaffa en ny standard.

De företag som gör stickproppar och uttag för spisar kommer enligt den nya föreskriften att behöva följa SS 428 08 34 , utgåva 3, 2013 och låta certifiera sina stickproppar. Då dessa enligt föregående föreskrift felaktigt skulle CE-märkas torde man redan i nuläget ha system för att tillse att produkten överensstämmer med de allmänna säkerhetskraven. Vad som tillkommer är tidsåtgång och kostnad för certifiering.

De företag som tillverkar lampanslutningsdon som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/95/EG av den 12 december 2006 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser eller direktiv som trätt i dess ställe får själva välja vilken standard de ska använda. De måste dock fortfarande låta certifiera lampanslutningsdonen.

### **2.3 Förslagets påverkan på konkurrensförhållandena**

Kostnaden för en certifiering av en produkt är primärt baserat på den tid som går åt vid provningen och är därför likartad för alla företag, oavsett storlek på företaget. Den skillnad i pris som finns är snarare beroende på i vilket land provningen är gjord och vad personalkostnaden är i det landet. Då certifieringen består av provning av ett litet antal provexemplar blir kostnaden för att certifiera en produkt också lägre ju fler av produkten man tillverkar innan man byter modell. Därmed blir kostnaden större för företag som gör små serier, något som förmodligen är korrelerat till företagets storlek.

Certifieringskostnaden uppstår i tillverkarledet men sprids sedan mellan distributörerna vilka inte kommer att se den direkt.

Konkurrensförhållandena kommer att utjämnas när det gäller sådana företag som tillverkar produkter direkt för den svenska marknaden utanför unionen där produkten som sådan faller under lågspänningsdirektivet. Hittills har vissa tillverkare i sådana fall valt att förse produkten med en stickpropp certifierad mot den svenska standarden medan andra har valt att förse produkten med en stickpropp certifierad mot något annat lands standard som delar samma eller snarlika måttblad. Då certifieringskostnad fördelat på antal sålda enheter får antas vara högre för en marknad som den svenska i förhållande till certifieringskostnad per såld enhet i större länder, kommer konkurrensförhållandena utjämnas då det nu ges möjlighet att använda sig av stickproppar som är certifierade men inte nödvändigtvis mot svensk standard.

### **2.4 Särskild hänsyn som behöver tas till små företag vid reglernas utformning**

Elsäkerhetsverket ser inte någon möjlighet att anpassa reglerna mer efter små företags villkor. Kostnaden i kronor för att konstruera en produkt så att den blir säker är alltid i samma storleksordning oavsett hur stort företaget är. Myndigheten har strävat efter att göra regleringen så enkel som möjligt men måste trots detta tillse att slutresultatet är säkra produkter, oavsett tillverkarens storlek.

### **2.5 Annan påverkan på företagen**

Elsäkerhetsverket bedömer att någon annan påverkan än vad som ovan redogjorts för inte föreligger.

## **3 Samråd m.m.**

Elsäkerhetsverket har hört Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac), enligt 2-3 §§ förordningen ([2011:811](#)) om ackreditering och teknisk

kontroll. Elsäkerhetsverket har också hört myndighetens insynsråd  
Elsäkerhetsrådet. Förslaget till nya föreskrifter kommer att skickas på remiss till  
Regelrådet och berörda myndigheter, företag och andra organisationer.

Alla som vill får lämna synpunkter på det remitterade förslaget, se missiv i ärende  
med diarienummer 14EV4782.

#### **4 Ikraftträdande**

Föreskrifterna planeras träda ikraft den 1 oktober 2015.

#### **5 Kontaktpersoner**

För frågor om förslaget till nya föreskrifter och konsekvensutredningen, kontakta  
Katarina Olofsson på telefon 0550-851 44 eller e-post  
[katarina.olofsson@elsakerhetsverket.se](mailto:katarina.olofsson@elsakerhetsverket.se).

För frågor om föreskriftsarbetet i övrigt och rättsliga frågeställningar, kontakta  
verksjurist Kim Reenaas på telefon 0550-851 21 eller e-post  
[kim.reenaas@elsakerhetsverket.se](mailto:kim.reenaas@elsakerhetsverket.se).

Det går också bra att kontakta Elsäkerhetsverket per post. Myndighetens postadress  
är Box 4, 681 21 Kristinehamn.